

М. Г. Денисенко

Ляшенко Геннадій Іванович

ЛЯШЕНКО Геннадій Іванович (01. 06. 1938, с. Ногайськ, нині м. Приморськ Запорізь. обл. – 21. 07. 2017, Київ) – композитор, педагог, музикознавець, музично-громадський діяч. Батько М. Денисенко. Професор (1988). Народний артист України (1996). Заслужений діяч мистецтв УРСР (1987). Нац. премія України ім. Т. Шевченка (2008). Премії ім. М. Лисенка (1999), ім. Б. Лятошинського (2003). Орден «За заслуги» 3-го ступеня (2008). Член НСКУ (1968). Закін. Львів. консерваторію (1963; кл. А. Солтиса) та аспірантуру при Київ. консерваторії (1971). Викладав у Львів. консерваторії (1963–68). Від 1971 – у Нац. муз. академії України: від 1985 – професор кафедри композиції, інструментування та муз.-інформ. технологій. Водночас 1974–2010 – чл. правління НСКУ (обидва – Київ). Серед учнів – В. Гронський, В. Іванченко, М. Ковалінас, І. Тараненко. Творчість Л. охоплює різні жанри симф., камер., хорової, вокал. та сцен. музики. Його худож. мисленню притаманні філос. глибина, багатомірність світосприйняття, усвідомлення важливої ролі митця і мистецтва у процесі становлення та збереження духов. цінностей суспільства, потяг до програмності, епіко-драм. типу висловлення. Однією з основ композиц. методу Л. є тяжіння до поліфонії як до визначал. драматург. чинника, поєднання нових технік і прийомів (зокрема алеаторики, сонористики, полігармонії, політональності) та ознак класич. муз. мислення. У камерно-інструм. творах Л. переосмислює архітектоніку традиц. муз. форм. У муз.-сцен. творах і музиці до кінофільмів проявляється динамічність, драматург. талант композитора, вміння розкрити муз. засобами сюжетну лінію, поєднати індивід. та узагальнююче в муз. характеристиках. Наукові дослідження пов'язані з теор. проблемами фуґи, укр. муз. неокласицизму. Автор кн. «Роль фуґи в драматургії неполіфонічних форм» (К., 1976), низки статей в наук. збірниках і журналах. Має записи на Укр. радіо.

Основні твори

балет «Ф. Гарсія Лорка» (1986, лібрето В. Куринського); вокал.-симф.: для оркестру, хору та солістів – Симф.-реквієм (1963, сл. Р. Рождественського), для голосу з оркестром – кантата «Імена, імена, імена...» (2002, сл. М. Денисенко), «Вітражі і пейзажі» (1997, сл. Б.-І. Антонича); для симф. оркестру – 6 симф. (1970, 1976, 1982 – «Дніпровські райдуги», 1992 – «Pro temora», 1998, 2008), 2 симфоніети (1967, 1984), сюїта «Карпатські новели» (1973, за мотивами новел В. Стефаніка); для камер. оркестру – «Український триптих» (1976); для струн. оркестру – Lamento (1992); для фортепіано з оркестром – Симф.-концерт (1987), «Музика» (2004); для духових інструментів – Дивертисмент (1966), Квінтет (1976); для флейти, фагота і фортепіано – «Екзерсиси» (1999); сонати – для віолончелі, саксофона, баяна; п'єси для арфи, фортепіано; для 2-х фортепіано – 3 капричіо (1974), «Idem per idem» (1992); вокал. цикли – «Ліричні пісні» (1973), «Пастелі» (1974; сл. П. Тичини); хори, пісні; музика до кінофільмів.

Рекомендована література

1. Загайкевич М. Апофеоз сьогодення // КіЖ. 1977, 29 груд.;
2. Пархоменко Л. Художні відкриття в хоровій музиці // Хрещатик. 1998, 5 трав.;
3. Бен-тя Ю. Композитор і музикознавець // ГУ. 2007, 20 січ.;
4. Ржевська М. Через музику до нас промовляє його українська душа // Уряд. кур'єр. 2007, 3 лют.;
5. Сюта Б. Музичний світ Геннадія Ляшенка // УМГ. 2007. № 2;
6. Луніна Г. Геннадій Ляшенко: «Прагну показати життя у симбіозі...» // Музика. 2013. № 3.

Бібліографічний опис:

Ляшенко Геннадій Іванович / М. Г. Денисенко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2017. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-60127>. – Останнє поновлення : 2021.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).